

El Vallés Nou

PERIODICH REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESpanya, trimestre 1'50 Ptes.
 EXTRANGER y ULTRAMAR, semestre 4'50 »
 Número corrent, 10 céntims. - Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis y reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO S' TORNEN

Fonda Catalana

DE

Santaolària y Font

Salons pera família. Grans habitacions.
 Servey esmerat. Especialitat en banquets.
 Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, núms. 58 y 60.-MOLLET.

Orquesta-Arumi

Funcions religioses.

Concerts, Balls, etc.

Per contractes:

Jaume Arumi. Carrer Nou, 25.-GRANOLLERS.

Del Teléfono

En contestació a la pregunta que li feyem dies enrera, nostre amich D. Salvador Dachs ens ha contestat ab la següent carta:

Sr. Director.

Distingit amich: Corresponent a son galant convit a parlar del Teléfono, ho faré ab verdader gust porque se'm presenta ocasió de explicar, no tan sols, el com está ara l'assumpto del Teléfono de Granollers, sinó que remontantme al principi de la constitució de la **Telefonía del Vallés**, podré posar a la llum del dia el nostre comportament, criticat y censurat per alguns, sense la mes petita rahó. Procuraré resenyar lleugerament els fets, al objecte de no ferir susceptibilitats ni molestar a ningú puig no es aquet mon propósit.

El poble de La Garriga, entre'ls molts defectes que pugui tenir, te la bona condició de que'ls Ajuntaments y majors contribuyents, han vetllat sempre per el progrés y engrandiment del poble, embellintlo ab millores, procurantli les comoditats y proporcionantli els avensos, fent sacrificis pecuniaris, y no refiantse de que l'Estat els ho fassi. Aixís vege-

rem que quan l'Estat obría una estació telegráfica Oficial a Granollers, no passaren mitja dotzena d'anys, que a La Garriga s'obría al servey públich una estació telegráfica municipal, pagada y sostinguda per la població.

Veyent que avuy dia el Teléfono es de primera necessitat y que proporcionaría molts beneficis a nostre poble, se parlá de la seva instalació, y aquí comensá el calvari. Com que se feya cosa difícil poderho realisar per nostre compté, se feren indicacions a una casa instaladora de Bilbao per que ho fes pel seu; vingué 'l gerent de dita societat a La Garriga y quedá molt satisfet dels bons desitjos y de l'acullida que se li dispensá, mes considerant que La Garriga sola no era prou per emprendre tal negoci, se trasládá a Granollers per veurer si ab la ajuda de dita Vila se podría estudiar un grupo, que era lo que ells se proposaven, mes no hi trobaren la acullida que desitjaven, no tenint altre remey que abandonar el projecte, deixantnos a nosaltres molt desilusionats, lo que motivá no's parlés mes de Teléfonos fins passat algún temps, en que tornant a la carga, com vulgarment se diu, comensarem de nou els trevalls, se demaná de nou el concurs de Granollers, contestant que ells no'n teníen necessitat, que tenint recaders, podían prescindir del teléfono.

Segurament contestaren aixís porque creyen que nostres pretensions eren somnis d'infant. Al quedarnos sols per mes d'haver demanat ajuda, fou quan fent com deya en Martinez Campos **UNA CORAZONADA** ens tirarem al aigua sense sapiguer si'n sortiríem bé; recullirem diners que es lo que mes se necessita y ens decidirem a demanar un grupo telefónich, mes al senyalar dit grupo ens trobarem ab el següent dilema: podíem inclourer o Vich o Granollers, ja que'l diámetro del grupo no podía passar de 30 kilometres y entre les dos poblacions ni ha prop de 40, no podíem inclourer les dues com hauría sigut nostre desitg. Devant d'aquesta impossibilitat y del poch aussili que podíem esperar de Granollers, no tinguérem altre remey que decidirnos per Vich incloentlo dintre el

grupo telefónich de La Garriga, contant qu'ab dita ciutat y sa comarca, per agregacions posteriors que serien concedides, com ha succeit, el grupo tindría una vida próspera, lo que no hauría succeit de l'altra manera.

Tan bon punt tinguérem la concessió y's feu públich, qu'aquell somni, havia esdevingut realitat, fou quan de Granollers comensaren a sortir algunes protestes dient que no podía ser que's concedís un grupo telefónich a La Garriga, que aixó era una usurpació al dret que té Granollers com a cap de Partit a formar una urbana y que lo que feyem era contrari als interessos de la vila y de la comarca. Aixó era una falsetat molt gran porque lo que volía La Garriga, era tenir teléfono pera comunicarse ab Barcelona, vingués d'ahont vingués y si Granollers hagués correspost a nostres invitacions, cap inconvenient teníem en que la central s'hi hagués establert, aixó poch ens interessava y hauríem treballat igualment, ja que nostre únich fi era poguer disfrutar de tal sistema de comunicació.

No vull fer menció de les inexactituts y tonteries que ab tal motiu s'han dit y potser per algú ab no molt sana intenció, tan sols tinch de dir que si tals tonteries han lograt que alguns de Granollers miresin ab recel y poca simpatía al poble de La Garriga o a la societat **Telefonía del Vallés**, aquets no han pas correspost d'igual manera sinó molt al contrari, ja que al manifestar alguns elements d'aquella vila el desitg de poguerse abonar al Grupo de La Garriga, s'han fet per part de la societat tots els pasos encaminats a lograrho, lo que no ha sigut possible fins a la fetxa, per certes trabes reglamentaries que sembla's modificarán, fentnos concebir l'esperansa de que dins poch mesos podrá establirse a Granollers una subcentral telefónica.

De V. afcm. y S. S.
 SALVADOR DACHS.

La Garriga, Desembre 1912.